

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/42/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201110
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4013201110.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: Mesto Zlaté Moravce, so sídlom 1. mája 2, Zlaté Moravce, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gabriel Orlík, s.r.o., so sídlom Žitavanská 20, Topoľčianky, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2013/00781-2.1, O-148/2013 z 12. septembra 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/355/2013-103 z 26. februára 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/355/2013-103 z 26. februára 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. S/2013/00781-2.1, O-148/2013 z 12. septembra 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Nitra č.k. 138-I/12/práv. z 5. júna 2013 a odvolanie žalobcu zamietol. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 5 000,- € podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. b/ bod 2 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 125/2006 Z.z.“) za nesplnenie povinností uloženej opatrením inšpektora práce podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z.z. a v rámci uplatnenej absorpčnej zásady aj za porušenie povinností podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. za správne delikty špecifikované v rozhodnutí.

Krajský súd v Nitre v medziach žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia a konštatujúc bezdôvodnosť žaloby dospel k záveru, že žalovaný správny orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom

a hmotnoprávnym rámci.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že žalovaný správny orgán vysvetlil podstatu podmienok za nesplnenie povinnosti žalobcu uloženej opatrením inšpektora práce podľa § 12 ods. 2 písm. b/ (nedostatky uvedené pod bodom č. 11, 15, 22, 24, 29 protokolu I.) a za porušenie povinnosti, ktorá vyplýva z § 6 ods. 1 písm. a/, n/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o BOZP“), ktoré nedostatky boli zistené u žalobcu pri následnej kontrole v auguste 2012 (nepredloženie správy z periodickej prehliadky pre zariadenia v objektoch s nebezpečenstvom výbuchu pre regulačnú stanicu plynu Mesta Zlaté Moravce, nepredloženie rozdelenia spotrebičov podľa používania, vrátane vykonaných revízií, ktoré by požadovanú bezpečnosť deklarovali v zmysle príslušných STN, nepredloženie vykonania zápisov do prevádzkového denníka na skúšky poistných ventilov a tlakomerov na tlakových zariadeniach v zmysle príslušných STN, nepredložením sprievodnej technickej dokumentácie skutočného vyhotovenia od regulačnej stanice plynu pre plynovú kotolňu materskej školy na ulici Štúrovej a ulici Slnecnej Zlaté Moravce). Ďalej porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 6 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o BOZP (schodisko do elektrickej rozvodne materskej školy na ulici Slnecnej nebolo na jednej strane opatrené záchytným držadlom, dvere z plynovej kotolne Mesta Zlaté Moravce a rozvodne v materskej škole na ulici Slnecnej sa neotvárali smerom von, t.j. v zmysle nariadenia vlády č. 391/2006 bod 4.4, vetranie plynovej kotolne Mesta Zlaté Moravce nebolo zabezpečené v zmysle čl. 29 STN 070703:1985, nepredloženie vykonania odbornej prehliadky a skúšky od elektrickej inštalácie pre regulačnú stanicu plynu v materskej škole na Slnecnej ulici, Štúrovej ulici a Centre voľného času Zlaté Moravce - osvetlenie miestnosti stolného tenisu).

K námietke žalobcu, že neporušil právne predpisy, ani slovenské technické normy, ako to uvádza žalovaný a poukázal na § 7 ods. 3 zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z obsahu ktorého vyplýva, že dodržiavanie slovenskej technickej normy je dobrovoľné a nemal možnosť sa oboznámiť a zadovážiť si uvedené technické normy, krajský súd uviedol, že citovaný zákon technické požiadavky vymenováva príkladmo a medzi inými je uvedená i bezpečnosť, označovanie výrobku alebo vybavenie štítkom (§ 2 ods. 1 písm. i/ bod tretí, deviaty). Z ustanovenia § 5 zákona vyplýva, čo sa považuje za technickú normu, že je verejne prístupná a ako sa schvaľuje. Neobstoí potom podľa krajského súdu tvrdenie žalobcu, že nemal možnosť sa s ňou oboznámiť, nakoľko zákon upravuje jej prístup a navyše technické normy sú dostupné v špecializovaných predajniach. Dodal tiež, že kontrola inšpekcie práce bola zameraná u žalobcu na plnenie povinností vyplývajúcich z predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a podľa § 39 Zákonníka práce sa za právne predpisy na zaistenie BOZP považujú aj technické normy.

V tejto súvislosti krajský súd poukázal aj na tú skutočnosť, že inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním, okrem iného, právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia a jej výkon nepredstavuje samotné konanie, ale je čiastkovým procesným postupom, v rámci ktorého je inšpektor práce pri výkone inšpekcie práce oprávnený navrhnúť opatrenia v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ a prijať opatrenia na odstránenie zistených predpisov a ich príčin (§ 12 ods. 2 písm. b/ až i/). Uviedol, že takto postupoval aj prvostupňový správny orgán a v auguste 2012 vykonal kontrolu na zistené nedostatky, ktoré mali byť v lehote stanovenej v protokole odstránené. Protokol o výsledku inšpekcie práce bol riadne prerokovaný so zamestnávateľom, v danom prípade primátorom Mesta Zlaté Moravce (§ 13 ods. 1, 2 zákona č. 125/2006 Z.z.) a z jeho obsahu vyplýva, že kontrolovaný subjekt nemal pripomienky a zaviazal sa odstrániť nedostatky v lehote určenej v protokole. Pri následnej kontrole v auguste 2012 inšpektori práce zistili nesplnenie bodov č. 11, 15, 22, 24, 29 z protokolu I. z 19. marca 2012, čo riadne odôvodnili vo svojom rozhodnutí v zmysle intencií zrušujúceho rozhodnutia v tejto veci, jednotlivé skutky presne opísali a subsumovali ich pod príslušné ustanovenia zákona v nadväznosti na príslušnú STN. Pri tejto ďalšej kontrole boli zistené nové nedostatky u žalobcu v súvislosti s porušením právnych predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona inšpekcii práce, a to predovšetkým právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane

predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia. Tento bod citovaného ustanovenia zákona má odkaz na poznámku č. 3, t. j. § 39 Zákonníka práce, v zmysle ktorého sa za právne a ostatné predpisy na zabezpečenie BOZP považujú aj technické normy. Krajský súd bol toho názoru, že správny orgán sa riadil týmito ustanoveniami a príslušnú STN uviedol, či už ako kmeňovú úpravu pri zistených nedostatkoch, napríklad bod č. 15 protokolu I. - nedodržanie čl. 167 písm. a/ STN 070703:1985, mať k dispozícii detektor na kyslíčnik uhoľnatý CO alebo i s poukazom na osobitnú úpravu STN u jednotlivých zistených nedostatkoch, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 13 ods. 3 zákona o BOZP, nedodržaním bezpečnostnej úrovne podľa čl. 3 a 4 STN 331600:1996 a čl. 4, 5 STN 331610:2002 - elektrické spotrebiče, porušenia právnych predpisov v zmysle § 2 písm. l v treťom bode zákona o inšpekcii práce, bod č. 2 rozhodnutia žalovaného.

Zo spisového materiálu a samotného protokolu podľa krajského súdu vyplýva a nie je sporné, aké nedostatky boli zistené, na ktorých konkrétnych miestach (pracoviskách) žalobcu, pričom podľa názoru krajského súdu, oba správne orgány jednotlivé zistenia i správne právne kvalifikovali v súvislosti s porušením právnych predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona o inšpekcii práce.

Žalobca zároveň namietal, že neporušil povinnosti vyplývajúce z § 6 ods. 1 písm. a/, n/ zákona o BOZP, v spojení s bod 1. nepredložením správy o periodickej prehliadky pre zariadenia v objektoch s nebezpečenstvom výbuchu, a to regulačnej stanice plynu Mesta Zlaté Moravce, a to nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.3 a 4.4 STN EN 60079-17:2008, nakoľko podľa jeho tvrdení nie je jasné, na základe akého právneho predpisu správny orgán rozhodol a z akého konkrétneho ustanovenia právneho predpisu vyvodil porušenie uloženej povinnosti. Namietal tiež, že správny orgán neuviedol presný termín, kedy mala byť periodická prehliadka vykonaná, ale interval medzi periodickými prehliadkami. K týmto námietkam krajský súd považoval za potrebné uviesť, že správny orgán sa vypořiadal s nimi vo svojom rozhodnutí a chronologicky uviedol zákon, ktorý upravuje previerky, vrátane vedenia dokumentácie a STN normu, ktorá bližšie upravuje podmienky k týmto námietkam a spojitost' zákon a STN normy s poukazom na podané vysvetlenia jednak zamestnancov žalobcu a oslovených odborníkov k zisteným nedostatkom, z výpovedi ktorých vyplýva, kedy boli oslovení samotným žalobcom a zo spisového materiálu vyplýva, že to bolo v lehotách, ako uvádza žalovaný vo svojich rozhodnutiach. Teda v čase kontroly žalobca nevedel predložiť požadované doklady k zisteným nedostatkom, ani podať vysvetlenie k zisteným nedostatkom v čase kontroly, prečo nepostupoval v zmysle zákona.

Krajský súd dospel k záveru, žalovaný správny orgán správne aplikoval príslušný právny predpis na zistené nedostatky, jeho obsah i v rozhodnutí vyložil, v nadväznosti na príslušnú STN, ktorá bližšie upravuje bezpečnostnú úroveň pri zistenom nedostatku, v nadväznosti na konkrétne porušenie zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, vyhláška č. 508/2009 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami, tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými, vrátane nariadenia vlády č. 391/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na pracovisko.

Pokiaľ ide o uloženie sankcie za zistené nedostatky, správny orgán postupoval v súlade s ustálenou judikatúrou a pri ukladaní sankcie za zbiehajúce sa správne delikty (§ 19 ods. 1 písm. b/, § 19 ods. 2 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z.) použil zásadu absorcie sadzieb a analogicky („analogies legis“) uložil pokutu iba za ten správny delikt, ktorý možno považovať za najzávažnejší, pričom kritérium závažnosti odôvodnil od charakteru individuálneho objektu záujmu, proti ktorému delikt smeruje a ktorému je ochrana právnymi predpismi určená, a to sadzbu podľa § 19 ods. 2 písm. b/ bod 2 zákona o inšpekcii práce za nesplnenie povinnosti uloženej opatrením podľa § 12 ods. 2 písm. b/ až i/ od 300,- € do 100 000,- € a určil tak pokutu vo výške 5 000,- €.

Výška pokuty uložená podľa § 19 zákona č. 125/2006 Z.z. podľa názoru krajského súdu je primeraná zisteným nedostatkom a odráža mieru porušenia povinnosti žalobcu a následkov, ktoré by zo zistených porušení mohli vzniknúť. Takto uložená pokuta spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na žalobcu ako zamestnávateľa na dodržiavanie jeho povinností pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu uvedenú v žalobe v súvislosti so zamestnankyňou žalovaného (JUDr. Y.), krajský súd ju považuje za nedôvodnú, keďže dôvody uvádzané žalobcom nemajú oporu v zákone, pretože žalobca nepreukázal pomer zamestnanca k veci, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že táto zamestnankyňa si plnila svoje pracovné povinnosti vo vymedzenom úseku reťazca správneho konania a nemala žiadny vplyv na rozhodovaciu činnosť prvostupňového správneho orgánu žalovaného

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

V dôvodoch svojho odvolania namietal, že krajský súd nad rámec zákonných možností správneho súdnictva posúdil v merite žalobcom namietanú absenciu rozhodnutia vo veci námietky zaujatosti opierajúc svoje tvrdenie o ustanovenie § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z., ustanovenie § 10 v spojení s ustanovením § 12 a § 47 ods. 1 správneho poriadku. Podľa žalobcu z citovaných zákonných ustanovení, ako aj zo súdnej praxe (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Sžo/252/2010) jednoznačne vyplýva, že o vylúčení zamestnanca správneho orgánu z prejednávania a rozhodovania sa rozhoduje rozhodnutím, pričom pod rozhodnutím o vylúčení nemožno rozumieť rozhodnutie vo veci samej, nakoľko absentuje výrok o vylúčení/nevylúčení zamestnanca z rozhodovania a je aj rozdielne poučenie o opravnom prostriedku (§ 12 ods. 2 správneho poriadku).

Ďalej namietal, že krajský súd sa vo viacerých častiach napadnutého rozsudku odvoláva na platné a podľa jeho názoru aj záväzné slovenské technické normy napriek tomu, že tieto nie sú dostupné v spise a ani neboli v napadnutom rozhodnutí žalovaného citované. Ponechal na zváženie odvolaciemu súdu, či verejná dostupnosť v súčasnej spoločnosti znamená dostupnosť za poplatok; v uvedenom prípade je cena za normu 16,90 € aj to len v elektronickej forme bez možnosti tlače. Zdôraznil, že ide pritom o predpisy, na ktorých stojí rozhodnutie správneho orgánu a ktoré ovplyvňuje práva a povinnosti žalobcu.

Mal za to, že ani súd a rovnako ani žalovaný doteraz nepreukázali, že rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, nakoľko nikde nie je preukázané, že súd v čase rozhodovania bol oboznámený s príslušnými STN, a preto mohol vyhodnotiť správnosť rozhodnutia. Podľa názoru žalobcu neobstojí v tomto smere ani zásada iura novit curia, nakoľko sa dá absenciou zaplattenia poplatku preukázať, že súd sa s týmito normami nikdy neoboznámil, pritom v tomto prípade nejde o všeobecne záväzný predpis vzhľadom na § 7 ods. 1 zákona č. 264/1999 Z.z., pri ktorom netreba vykonávať dokazovanie. Z uvedeného dôvodu žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu.

Poukázal na to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí uviedol, že opatrenia uložené protokolom o vykonanej kontrole z 19.03.2012 neboli riadne napravené, čo bol dôvod na uloženie pokuty vo výške 5 000,- €. Zároveň dodal, že v správnom spise nie je jediný dôkaz o tom, že nedostatky zistené pri novej kontrole, sú totožné nedostatky, ako boli zistené pri predošlej kontrole. Pripomenul, že je úlohou správneho orgánu jednoznačne zistiť a najmä odlíšiť jednotlivé nedostatky od iných prípadných zistení. Uvedené však podľa jeho názoru žalovaný neučinil a vôbec nikde v správnom spise nie je zadefinované o aké budovy ide, kde v týchto budovách boli predmetné opakované nedostatky zistené a akým spôsobom boli zaznamenané (opisom, fotografiou a pod.).

S odvolaním sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (R 2/2014 sp.zn. 8Sžo 28/2007; zbierka stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2014), podľa ktorého vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním, je podľa žalobcu zrejmé, že pri výroku prvostupňového rozhodnutia nemožno určiť presné miesto, kde by mali byť zistené opakované nedostatky - absentuje

adresa, popis miestnosti a pod.; najmä keď v Meste Zlaté Moravce napr. sú dve budovy „MsÚ“ (súčasná a pôvodná). Rovnako podľa žalobcu nemožno vymedziť ani časové obdobie, kedy mali byť skutky spáchané. Keďže výrok rozhodnutia neobsahuje zákonom požadované náležitosti, považoval uvedené rozhodnutie za nepreskúmateľné.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu z 26. mája 2014 navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil, stotožniac sa v plnom rozsahu s jeho odôvodnením.

K žalobcom namietanému pochybeniu správneho orgánu, ktorého sa mal dopustiť tým, že nevydal rozhodnutie o vylúčení zamestnanca (JUDr. Y.) z prejednávania a rozhodovania vecí, uviedol, že prvostupňový orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia touto námietkou žalobcu zaoberal, vyhodnotil ju však ako nedôvodnú, nakoľko žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil svoju žiadosť o vylúčenie JUDr. Y.; nekonštatoval pomer menovanej k veci alebo účastníkom konania, prípadne ich zástupcom. Poukázal iba na veci, ktorých vybavením je ako zamestnanec inšpektorátu práce poverená. Z uvedeného prvostupňový orgán dospel k záveru, že nie je dôvod prihliadnuť k tejto námietke ako k námietke zaujatosti a rozhodovať o nej v zmysle § 9 správneho poriadku. Žalovaný konštatoval, že s touto úvahou prvostupňového správneho orgánu sa stotožnil a vysporiadanie sa s predmetnou námietkou formou jej zakotvenia v odôvodnení meritórneho rozhodnutia považoval za postačujúce.

S poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. keďže inšpektori práce počas inšpekcie nezistili, že by žalobca plnil povinnosti na úseku BOZP iným primeraným spôsobom a konanie v rozpore s predmetnými STN bolo preukázané, mal žalovaný za to, že zo strany žalobcu skutočne došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich mu z predpisov na zaistenie BOZP, ktoré odôvodňujú uloženie pokuty v zmysle § 19 zákona o inšpekcii práce. K tvrdeniu žalobcu, že nemal prístup k STN, ktorých porušenie sa mu vytýka, dodal, že je výlučne vecou žalobcu ako zamestnávateľa, akým spôsobom zabezpečí splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Podľa žalovaného však nemožno náklady na obstaranie týchto noriem porovnávať so závažnosťou následkov, ktoré by mohli byť späté s nedodržaním povinností zamestnávateľa na úseku BOZP.

Opierajúc sa o aplikačnú prax súdov (rozsudok NS SR, sp.zn. 5Sž 66/98 a sp.zn. 8Sžo 28/2007) žalovaný uviedol, že z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že táto obsahuje požadované skutočnosti, ktoré sú formulované tak, aby bola naplnená požiadavka jej presnosti, stručnosti a určitosti. K námietke žalobcu, že prvostupňový orgán neuviedol vo výroku rozhodnutia presnú adresu a popis miestnosti uviedol, že uvedené nemôže mať vplyv na zákonnosť tohto aktu, keďže s ohľadom na charakter protiprávneho konania - neodstránenie nedostatku už raz zisteného v budove MsÚ možno usúdiť, že správny delikt je aj bez zakotvenia žalobcom predostretých skutočností popísaný natoľko presne, aby bol do budúcnosti vylúčený jeho opätovný postih. Poznamenal, že vzhľadom na fakt, že žalobca sa nikdy predtým nezmienil o existencii inej budovy MsÚ, teda mu bolo ako účastníkovi konania jasné, aké konkrétne porušenie sa mu vytýka, ako aj so zreteľom na skutočnosť, že inšpektori práce nemali dôvod kontrolovať dodržiavanie podmienok na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v budove označenej ako pôvodná, v ktorej sa nenachádzali žiadni zamestnanci ani iné osoby. Ide teda o námietku umelo vykonštruovanú. K tvrdeniu žalobcu, že výrok neobsahuje čas spáchania skutku uviedol, že je možné tento vyvodiť či už z charakteru protiprávneho konania (nesplnenie povinností uloženej opatrením inšpektora práce, nepredloženie správ z periodickej prehliadky) alebo z rozhodujúceho času výkonu inšpekcie práce, a to bez toho, aby mohlo dôjsť k jeho zámene s iným správnym deliktom.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSPv spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy podľa § 244 ods. 1 OSP. Súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR a zákonnosť postupu správnych orgánov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje. Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom protokolu o výsledku inšpekcie práce č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012, z ktorého vyplýva, že výkon inšpekcie práce v kontrolovanom subjekte (Mesto Zlaté Moravce) bol zameraný na kontrolu pracovnoprávných a ostatných predpisov na zaistenie BOZP, na kontrolu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania a trhovú dohľad. Vykonanou kontrolou inšpektori práce zistili nedostatky špecifikované v uvedenom protokole, na odstránenie ktorých správny orgán určil žalobcovi lehotu dva mesiace a uložil mu povinnosť písomne informovať inšpektorát práce o ich odstránení. Podaním zo 4. júna 2012 žalobca oznámil inšpektorátu práce, že odstránil všetky nedostatky z protokolu. Z protokolu o výsledku inšpekcie práce č. INA-45-28-2.2/P-F 22, A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012 je zrejmé, že výkon inšpekcie práce v kontrolovanom subjekte (Mesto Zlaté Moravce) bol zameraný na kontrolu predpisov pre oblasť bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení a predpisov v oblasti pracovnoprávných vzťahov. Tento protokol prevzal primátor mesta Zlaté Moravce dňa 9. augusta 2012 a dňa 5. septembra 2012, k nemu podal písomné stanovisko, ku ktorému sa 17. septembra 2012 písomne vyjadril Inšpektorát práce Nitra. Návrhom č. INA-45-28-2.2/N-F 22, A 22, A 24, A 25-12 zo 17. augusta 2012 sa začalo konanie o uložení pokuty v zmysle ustanovenia § 18 správneho poriadku v nadväznosti na § 19 ods. 2 písm. a/, b/ bod 2 zákona č. 125/2006 Z.z. pre zamestnávateľa Mesto Zlaté Moravce (žalobcu) za nedostatky v bodoch A 1 až A 6 uvedené v protokole č. INA-45-28-2.2/P-F 22, A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012 v celkovej výške 15 000,- €. O začatí správneho konania o uložení pokuty bol žalobca informovaný listom z 26. septembra 2012, v ktorom bol zároveň oboznámený s tým, že má právo sa k tomuto návrhu na pokutu vyjadriť a predložiť, prípadne navrhnúť príslušné dôkazy, pričom toto právo využil. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č.k. 138/12/práv. z 19. novembra 2012 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 15 000,- € za nesplnenie povinnosti uloženej opatrením inšpektora práce podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z.z. v protokole č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. Marca 2012, ktorým bolo nariadené kontrolovanému subjektu odstrániť zistené nedostatky pri výkone inšpekcie práce. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v lehote stanovenej zákonom odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný správny orgán rozhodnutím č. S/2013/00781-2.1, O-7/2013 z 11. marca 2013 tak, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 19. novembra 2012 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Listom zo 14. marca 2013 žalobca informoval Inšpektorát práce v Nitre o skutočnostiach nasvedčujúcich vylúčenie zamestnancov správneho orgánu (JUDr. G. Y., Ing. U. F. a PaedDr. P. Q.) z prejednávania predmetnej veci, nakoľko vzhľadom na ich pomer k veci možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti. Zo zápisnice o podaní informácie z 20. mája 2013 vyplýva, že p. S. M. - revízny technik EZ podal informácie vo veci nedostatkov v časti A protokolu INA-45-28-2.2/P-F 22, A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012. V súvislosti s nedostatkom uvedeným pod bodom č. 11 protokolu z 19. marca 2012 (v ktorom bolo uvedené zistené poškodenie dreveného stropu - podhl'adu na budove Materskej školy na Slnecnej ulici, Zlaté Moravce), dňa 20. mája 2013 bola zástupcami zamestnávateľa vyhotovená fotodokumentácia podhl'adu MŠ Slnecná a následne Mgr. P. M. (vedúci odd. vnútornej správy a služieb občanov) podal informáciu v zápisnici, že pri kontrole realizovanej odo dňa 6. augusta 2012 do dňa 9. augusta 2012 boli trčiacie a neupevnené dosky odstránené podľa požiadaviek inšpektorátu práce z marca 2012, pričom však zostali v podhl'ade voľné miesta, ktoré boli nahradené novými doskami po tejto kontrole ukončenej dňa 9. augusta 2012. Z uvedenej skutočnosti mal inšpektorát za to, že predmetný nedostatok ostal neodstránený aj v čase ukončenia inšpekcie práce dňa 9. augusta 2012. K tomuto záveru dospel prvostupňový správny orgán na základe vyjadrenia vedúceho odd. vnútornej správy a služieb občanov, ako aj s ohľadom na fakt, že nariadenie odstránenia nedostatku znelo tak, že má byť opravený

poškodený podhľad, čo si v žiadnom prípade nemožno zamieňať s odstránením trčiacich dosiek. V auguste 2012, teda v čase opakovanej inšpekcie práce, mal prvostupňový orgán za to, že podhľad bol naďalej poškodený tým, že voľné miesta neboli prekryté doskami, a teda že nedostatok nebol odstránený, resp. zostal čiastočne neodstránený. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že po ukončení kontroly v auguste 2012 žalobca skutočne pristúpil k splneniu tejto povinnosti, čo inšpektorátu práce potvrdil listom z 13. novembra 2012. Čo sa týka nedostatku uvedeného pod bodom č. 15 protokolu (zistenie, že v kotolni MŠ na Slnčnej ulici v Zlatých Moravciach nebol k dispozícii detektor na kyslíčnik uhoľnatý) uviedol, že z výpovede Mgr. P. M. vyplynulo, že detektor na kyslíčnik uhoľnatý (CO) nebolo možné v čase opakovanej inšpekcie práce predložiť, nakoľko ho žalobca nevedel nájsť, čo znamenalo s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z. neprítomnosťou detektora na kyslíčnik uhoľnatý (CO) porušenie predpisu na jeho povinnú výbavu podľa STN 070703. V súvislosti s nedostatkom uvedeným pod bodom č. 22 protokolu (zistenie, že plastový rozvádzač v kotolni MsÚ nebol opatrený výrobným štítkom na viditeľnom mieste) uviedol, že v roku 2010 a rovnako v roku 2012 nebol na elektrickom rozvádzači RK výrobný štítok, ani osvedčenie a vyhlásenie o zhode od tohto rozvádzača, iba nejaká jednopólová schéma, ktorá nekorešpondovala so schémou vyhotovenou spoločnosťou ELEKTRO - KOVO RAKOVSKÝ, Zlaté Moravce. Výrobca rozvádzačov G. H. v zápisnici o podaní informácie potvrdil, že pred dňom 24. septembra 2012 bol oslovený revíznym technikom EZ p. M. o vyhotovenie výrobného štítku a dokladov (jednopólovej schémy, osvedčenia rozvádzača a vyhlásenia o zhode plastového rozvádzača v plynovej kotolni v priestoroch MsÚ Zlaté Moravce), tieto však boli vydané až dňa 24. septembra 2012, t.j. po kontrole realizovanej inšpektormi práce dňa 9. augusta 2012. Konštatoval, že výrobný štítok na uvedenom rozvádzači nebol umiestnený a stalo sa tak až po následnej kontrole, o čom svedčí nielen fotodokumentácia, ale aj fotokópia osvedčenia o vykonaní kusovej skúšky zo dňa 24. septembra 2012. Opierajúc sa o znenie ustanovenia § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z., v nadväznosti na STN 333210:1986 Rozvodné zariadenia, je povinnosťou zamestnávateľa zabezpečiť pracovisko (konkrétne elektrický rozvádzač pre plynovú kotolňu) výrobným štítkom. K nedostatku uvedenom pod bodom č. 24 protokolu z 19. marca 2012 ohľadom zistenia, že plastový rozvádzač v kotolni MsÚ nebol v plnom rozsahu doplnený jednopólovou schémou skutočného zapojenia, poznamenal, že na základe výzvy z 23. apríla 2013 bola žalobcom zaslaná kópia jednopólovej schémy rozvádzača RK, vyhotovená spoločnosťou ELEKTRO - KOVO RAKOVSKÝ, Zlaté Moravce. Výrobca rozvádzačov p. G. H. v zápisnici o podaní informácie uviedol, že pred dňom 24. septembra 2012 bol oslovený revíznym technikom EZ p. S. M. o vyhotovenie výrobného štítku a dokladov (vrátane jednopólovej schémy), tieto však boli vydané až dňa 24. septembra 2012, t.j. po opakovanej inšpekcii práce. Z výpovede odborne spôsobilých osôb a s prihliadnutím na závery inšpektorov práce uvedené v protokole č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012 vyplýva, že porušenie spočívajúce v nedoplnení plastového rozvádzača jednopólovou schémou skutočného zapojenia bolo zo strany inšpektorátu práce spoľahlivo zistené, rovnako ako bolo v čase ukončenia kontroly dňa 9. augusta 2012 zistené aj neodstránenie tohto nedostatku. V súvislosti s nedostatkom uvedeným pod bodom č. 29 protokolu z 19. marca 2012 (zistenie, že prestup plynového potrubia v kotolni MŠ na Slnčnej ulici, uložený v chráničke, nebol plynotesne uzavretý a utesnený nehorľavou izolačnou hmotou) z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že Mgr. P. M. v prípade vytýkaného porušenia spočívajúceho v plynotesnom neuzavretí a neutesnení prestupu plynového potrubia v kotolni MŠ Slnčná vypovedal, že prestup plynového potrubia bol žalobcom zadán ako úloha oddeleniu výstavby. Podľa uvedených údajov v protokole od inšpektorov práce, v čase ukončenia kontroly dňa 9. augusta 2012 ostal tento nedostatok neodstránený z predchádzajúceho protokolu č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012, t.j. plynové potrubie nebolo plynotesne uzavreté, utesnené nehorľavou izolačnou hmotou, čo bolo vykonané až po termíne ukončenia kontroly, t.j. po 9. auguste 2012. Nariadenie inšpektorov práce, že z dôvodu prítomnosti prevádzkovaného horľavého zemného plynu v zariadení a jeho možného úniku a zapálenia, je vzhľadom na odolnosť postupu potrebné, aby tento bol vyhotovený, utesnený nehorľavou izolačnou hmotou, vychádza v zmysle odôvodnenia rozhodnutia z praktických skúseností z vyšetrovania havárií plynových zariadení, a preto aj na základe týchto skúseností sú inšpektori práce oprávnení požadovať od kontrolovaných subjektov, aby plnili opatrenia, ktoré inšpektorát práce uložil na základe správnej inšpektorskej praxe.

Uvedené zápisnice o podaní informácie vo veci nedostatkov v časti A protokolu INA-45-28-2.2/P-F 22,

A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012 Mgr. P. M. - zápisnica o podaní informácie z 20.05.2013 a zápisnica o podaní informácie z 21. mája 2013, v ktorej G. H. - majiteľ firmy ELEKTRO - KOVO Zlaté Moravce podal informácie vo veci nedostatkov v časti A protokolu INA-45-28-2.2/P-F 22, A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012, boli zaslané žalobcovi, aby sa s nimi oboznámil, nakoľko boli podkladom pre vydanie nového rozhodnutia vo veci, a to rozhodnutia Inšpektorátu práce Nitra č.k. 138-I/12/práv. z 5. júna 2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 5 000,- € za nesplnenie povinnosti uloženej opatrením inšpektora práce podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z.z. v protokole z výkonu inšpekcie práce č.j. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012, ktorým bolo nariadené kontrolovanému subjektu odstrániť zistené nedostatky pri výkone inšpekcie práce. O odvolaní žalobcu podaného v lehote stanovenej zákonom rozhodol žalovaný správny orgán rozhodnutím z 12. septembra 2013 tak, že jeho odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, keďže sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym záverom prvostupňového správneho orgánu.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia z práce.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/, d/, n/ citovaného zákona, zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný

- a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
- d) zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy,
- n) viesť a uchovávať predpísanú dokumentáciu, záznamy a evidenciu súvisiacu s bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci päť rokov odo dňa, keď bol v nich vykonaný posledný záznam, ak osobitný predpis neustanovuje inak,

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov, najmä kontrolovať

- a) stav bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení; na ten účel v intervaloch určených osobitnými predpismi zabezpečovať kontrolu tohto stavu, meranie a hodnotenie faktorov pracovného prostredia, úradné skúšky, odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, technická dokumentácia pracovných prostriedkov a pracovných postupov, ktoré sa používajú pri práci, musí obsahovať požiadavky podľa osobitných predpisov a požiadavky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pri ich výrobe, preprave, montáži, inštalácii, prevádzke, používaní, údržbe, oprave, rekonštrukcii a likvidácii. Technická dokumentácia stavieb musí obsahovať požiadavky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na prípravu, výstavbu, prestavbu a ich budúcu prevádzku. Súčasťou technickej dokumentácie je aj návod na bezpečné používanie a údržbu a podmienky vykonávania kontrol a prehliadok.

Zamestnávateľ je povinný počas užívania stavieb a ich súčastí, pracovných priestorov, prevádzky pracovných prostriedkov a používania pracovných postupov zabezpečiť vedenie predpísanej technickej dokumentácie tak, aby zodpovedala skutočnému stavu.

Zamestnávateľ môže užívať stavby, ich súčasti a pracovné priestory, prevádzkovať pracovné prostriedky a používať pracovné postupy, len ak zodpovedajú predpisom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ak sú dodržané podmienky, ktoré vymedzil ich projektant, konštruktér, tvorca alebo výrobca a po vykonaní údržby, prehliadok, kontrol, skúšok, úradných skúšok alebo odborných prehliadok a odborných skúšok ustanovených osobitnými predpismi alebo technickou dokumentáciou výrobcu.

Podľa § 38 ods. 1 citovaného zákona, ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto povinnosti možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.

Podľa § 6 vyhlášky č. 508/2009 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, sprievodnú technickú dokumentáciu poskytovanú na používanie vyhradeného technického zariadenia zabezpečí dodávateľ vyhradeného technického zariadenia v súlade s bezpečnostnotechnickými požiadavkami. Obsah sprievodnej technickej dokumentácie vyhradeného technického zariadenia je uvedený v prílohe č. 3.

Podľa § 4 nariadenia vlády č. 391/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na pracovisko, zamestnávateľ je povinný zabezpečiť, aby pracovisko podľa § 1 ods. 1 spĺňalo požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci uvedené v prílohách č. 1 a 2.

4.4. Dvere únikových východov sa musia otvárať smerom von.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, inšpekcia práce je

a) dozor nad dodržiavaním

3. právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (§ 39 Zákonníka práce) vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky č. 508/2009 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, druhy technických zariadení sa rozdeľujú podľa miery ohrozenia do skupiny A, skupiny B alebo skupiny C. V skupine A sú technické zariadenia s vysokou mierou ohrozenia, v skupine B sú technické zariadenia s vyššou mierou ohrozenia a v skupine C sú technické zariadenia s nižšou mierou ohrozenia. Rozdelenie technických zariadení je uvedené v prílohe č. 1.

Podľa § 6 citovanej vyhlášky, sprievodnú technickú dokumentáciu poskytovanú na používanie vyhradeného technického zariadenia zabezpečí dodávateľ vyhradeného technického zariadenia v súlade s bezpečnostnotechnickými požiadavkami. Obsah sprievodnej technickej dokumentácie vyhradeného technického zariadenia je uvedený v prílohe č. 3.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak,

a) zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2

ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode a šiestom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000,- €, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur,

Podľa § 19 ods. 2 písm. b/ bod 2 citovaného zákona, inšpektorát práce uloží pokutu

b) zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, za 2. nesplnenie povinnosti uloženej opatrením podľa § 12 ods. 2 písm. b/ až i/ od 300,- € do 100 000,- € (ods. 2).

Podľa § 19 ods. 6 citovaného zákona, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. b),
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

Podľa § 39 ods. 1 Zákonníka práce, právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú predpisy na ochranu života a predpisy na ochranu zdravia, hygienické a protiepidemické predpisy, technické predpisy, technické normy, dopravné predpisy, predpisy o požiarnej ochrane a predpisy o manipulácii s horľavinami, výbušninami, zbraňami, rádioaktívnymi látkami, jedmi a inými látkami škodlivými zdraviu, ak upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2, 3 zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, technická norma obsahuje pravidlá, usmernenia, charakteristiky alebo výsledky činností, ktoré sú zamerané na dosiahnutie ich najvhodnejšieho usporiadania v danej oblasti a pri všeobecnom a opakovanom použití. Technická norma je

- a) medzinárodná norma, ktorú prijala medzinárodná organizácia pre normalizáciu a ktorá je verejne prístupná,
- b) európska norma, ktorú prijala európska organizácia pre normalizáciu a ktorá je verejne prístupná,
- c) slovenská technická norma, ktorá je verejne prístupná,
- d) zahraničná norma, ktorú prijala zahraničná národná normalizačná organizácia a ktorá je verejne prístupná.

Slovenská technická norma je vytvorená a schválená podľa § 6 a jej vydanie sa oznamuje vo Vestníku Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (ďalej len "vestník").

Slovenská technická norma sa označuje značkou STN. Názov slovenská technická norma a značka STN sa nesmú použiť na označenie iných dokumentov.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V nadväznosti na medze podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, z ktorého vyplýva, že prvostupňový súd sa

dostatočne zaoberal aj námietkami žalobcu smerovanými proti postupu žalovaného a porušeniu žalobcových práv vyššie uvedeným spôsobom. Najvyšší súd zároveň v súvislosti s konštatovaním správnosti postupu žalovaného bez opakovania rozsiahlych skutkových zistení uvádzaných v napádaných správnych rozhodnutiach a z obsahu spisu dopĺňa ďalšie dôvody:

Najvyšší súd považoval odvoláciu námietku žalobcu, ktorou poukazoval na to, že krajský súd nad rámec zákonných možností správneho súdnictva posúdil v merite žalobcom namietanú absenciu samostatného rozhodnutia vo veci námietky zaujatosti za nedôvodnú, nakoľko krajský súd postupoval správne, keď vyhodnotil v zmysle žalobných námietok žalobcu súlad postupu správneho orgánu v konaní so zákonom, keďže mal za to, že žalobca vo svojej námietke zaujatosti neoznámil správne orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu v zmysle § 9 správneho poriadku. Najvyšší súd zo správneho spisu zistil, že žalobca listom z 14. marca 2013 oznámil skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnancov správneho orgánu (JUDr. G. Y., Ing. U. F. a PaedDr. P. Q.) z prejednávania predmetnej veci, nakoľko vzhľadom na ich pomer k veci možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. V tomto liste žalobca vylúčenie menovaných zamestnancov odôvodňoval tým, že JUDr. G. Y. konanie o uložení pokuty prejednávala, čo mal žalobca zrejmé z toho, že v písomnostiach jemu adresovaných, bola zamestnankyňa správneho orgánu uvedená ako osoba, ktorá vec vybavuje. Zamestnankyňa bola súčasne aj členkou komisie, ktorá odporúčala začať správne konanie o uložení pokuty žalobcovi, z čoho mal žalobca za to, že tá istá osoba nemôže v zmysle ustanovení správneho poriadku súčasne byť členom komisie, ktorá navrhuje uloženie sankcie, ako aj zamestnancom, ktorý vec prejednáva a rozhoduje. Z rovnakého dôvodu namietal predpojatosť Ing. U. F.. K zamestnancovi PaedDr. P. Q. dôvod zaujatosti nekonkretizoval. Správny orgán Inšpektorát práce Nitra sa v odôvodnení rozhodnutia č.k. 138-I/12/práv. z 5. júna 2013 uvedenou námietkou žalobcu zaoberal, pričom konštatoval, že JUDr. G. Y., je zamestnancom správneho orgánu zodpovedným za plnenie úloh v oblasti uplatňovania sankcií v správnom konaní a zamestnankyňa nemá rozhodovaciu právomoc. Zodpovedá za odborné vypracovanie jednotlivých úkonov v správnom konaní. Je predsedníčkou komisie na uplatňovanie sankčných oprávnení, ktorá je podľa organizačného poriadku len poradným orgánom štatutárneho orgánu a má len odporúčací charakter. K námietke na Ing. U. F. správny orgán uviedol, že zamestnanec je poverený zastupovaním hlavného inšpektora práce a teda je oprávnený podpisovať písomnosti. Skutočnosť, že je členom komisie, ktorá návrh na postih prejednávala, nie je dôvodom jeho predpojatosti, nakoľko v konečnom dôsledku o výške pokuty rozhoduje hlavný inšpektor práce. K PaedDr. Q. uviedol, že skončil v roku 2012 štátnozamestnanecký pomer k inšpektorátu práce. Stotožniac sa so záverom krajského súdu, najvyšší súd uviedol, že dôvody uvádzané žalobcom nemajú oporu v litere zákona, pretože žalobca neuviedol skutočnosti, ktoré by preukazovali pomer zamestnanca k veci, len konštatoval, že menovaní zamestnanci vykonávali úkony v správnom konaní, čo vyplýva aj za spisového materiálu s tým, že títo zamestnanci si plnili svoje pracovné povinnosti na vymedzenom úseku správneho konania v súlade so svojím pracovným zaradením a organizačným poriadkom správneho orgánu.

Na základe zistení vychádzajúcich z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd za to, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce vydanie samostatného rozhodnutia o vylúčení resp. nevylúčení menovaných zamestnancov v danom správnom konaní, preto nebol dôvod na postup podľa ustanovenia § 12 správneho poriadku formou rozhodnutia.

Žalobca v uvedenom liste neuviedol dôvody napĺňajúce dikciu ustanovenia § 9 správneho poriadku, t.j. skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu z prejednávania a rozhodovania veci, ak z dôvodu jeho pomeru k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti. Správny orgán nebol preto povinný prihliadať na toto podanie, ako na námietku zaujatosti a postupoval v súlade so zákonom, ak sa vysporiadal s podaním namietajúcim predpojatosť zamestnancov správneho orgánu bez náležitého odôvodnenia a uvedenia skutočností podľa § 9 správneho poriadku v rozhodnutí vo veci samej.

Na námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodu, že záväzné slovenské technické normy, na ktorých je podľa jeho názoru založené rozhodnutie správneho orgánu, nie sú dostupné v spise a ani neboli v napadnutom rozhodnutí uvedené, nebolo možné

prihliadnuť, nakoľko toto tvrdenie nie je správne a nevyplýva zo zisteného skutkového stavu. Z administratívneho spisu vyplýva, že inšpektorát práce v dňoch od 2. marca do 19. marca 2012 vykonal u žalobcu ako zamestnávateľa výkon inšpekcie práce so zameraním najmä na kontrolu plnenia povinností vyplývajúcich z predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a z ustanovení pracovnoprávných predpisov v súlade s § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3. Zistené nedostatky zhrnul do protokolu z 19. marca 2012, ktoré zrozumiteľne popísal s poukazom na právny predpis, ktorý bol porušený v spojení so slovenskou technickou normou, ktorá sa vzťahuje na príslušný výrobok alebo oblasť kontroly. Nie je sporné, že žalobca v čase kontroly ako zamestnávateľ zamestnával 174 zamestnancov a vo vyššie citovaných objektoch bolo zistených 69 nedostatkov, preto podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z. z. nariadil odstrániť zistené nedostatky v časti I. b (v bodoch 1 až 31) a v časti III. b (v bodoch 31 a 33) do dvoch mesiacov od prevzatia protokolu. Pri zistených nedostatkoch podľa časti I. b a v časti III. b protokolu bola žalobcovi uložená povinnosť informovať prvostupňový správny orgán v lehote 5 dní od uplynutia lehoty na odstránenie zistených nedostatkov. Protokol o výsledku inšpekcie práce bol riadne prerokovaný so zamestnávateľom 19. marca 2012, v danom prípade primátorom Mesta Zlaté Moravce (§ 13 ods. 1, 2 zákona č. 125/2006 Z. z.) a z jeho obsahu vyplýva, že kontrolovaný subjekt nemal pripomienky a zaviazal sa odstrániť nedostatky v lehote určenej v protokole. Následne v dňoch od 1. augusta do 9. augusta 2012 vykonal prvostupňový správny orgán kontrolu prijatého opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, ako to vyplýva z protokolu z 9. augusta 2012 a bolo zistené, že nedostatky neboli odstránené v 22 prípadoch, a to v bodoch podľa č. 11, 15, 22, 24 a 29 protokolu z 19. marca 2012 a boli zistené ďalšie nedostatky v oblasti riadenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, v oblasti elektrických zariadení, tlakových zariadení, plynových zariadení, ktoré špecifikoval vo svojom rozhodnutí. Z protokolu Inšpektorátu práce Nitra z 9. augusta 2012 tiež vyplýva, že jeho obsah bol prerokovaný s primátorom žalobcu za prítomnosti vedúceho oddelenia vnútornej správy a zástupcu zamestnancov pre BOZP. Štatutárny zástupca žalobcu so všetkými zistenými skutočnosťami a nedostatkami, ktoré sú uvedené v protokole, súhlasil a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sa mal pozmeniť obsah protokolu a neboli uvedené ani žiadne pripomienky. Správny orgán vo svojom rozhodnutí č.k. 138-I/12/práv. z 5. júna 2013 v zmysle intencií zrušujúceho rozhodnutia v tejto veci riadne odôvodnil, jednotlivé skutky presne opísal a subsumoval ich pod príslušné ustanovenia zákona v nadväznosti na príslušnú STN. Správny orgán preukázal porušenie povinností žalobcu tak, ako to je popísané vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia. K absencii citácie porušenia zákonných ustanovení a STN v rozhodnutí žalovaného je potrebné uviesť, že žalovaný rozhodujúc podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku o potvrdení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu na základe náležitého odôvodnenia a vysporiadania sa s námietkami žalobcu vznesenými v odvolaní, vo svojom rozhodnutí chronologicky uviedol zákon, ktorý upravuje jednotlivé porušenia žalobcu vrátane odkazu na príslušnú STN, ktorá bola v prvostupňovom rozhodnutí citovaná.

V zmysle ustálenej judikatúry správneho súdnictva je jednoznačne zastávaný právny názor, že prvostupňové a druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok, preto vyššie popísaný postup žalovaného, najvyšší súd považoval za súladný so zákonom. K námietke žalobcu týkajúcej sa dostupnosti STN za poplatok, najvyšší súd upriamil pozornosť žalobcu na povinnosti zamestnávateľa vyplývajúce z predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci citujúc ustanovenie § 39 Zákonníka práce, podľa ktorého sa za právne predpisy na zaistenie BOZP považujú aj technické normy. Ustanovenia § 6 a nasl. zákona č. 124/2006 Z.z. upravujú povinnosti zamestnávateľa v oblasti zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom prihliadnuc na ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z., podľa ktorého „ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto povinnosti možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.“, je možné výkladom dospieť, že síce zákon umožňuje povinnej osobe v zmysle tohto ustanovenia voľbu v spôsobe plnenia stanovených povinností. Výkonaným dokazovaním v danom prípade však bolo jednoznačne preukázané, že žalobca nesplnil uvedené povinnosti ani postupom upraveným v STN a ani iným preukázateľným spôsobom, pričom neuvádzal ani žiadne relevantné skutočnosti na podporu svojich tvrdení a preukázania opaku. Výkonaným dokazovaním bolo správnym

orgánom nesporne preukázané zistené porušenie povinností v zmysle citovaných právnych predpisov a uvedené nedostatky neboli žalobcom odstránené ani do ukončenia druhej následnej kontroly v dňoch 1. augusta do 9. augusta 2012, čím boli splnené zákonné predpoklady pre uloženie sankcie, t.j. správny orgán rozhodujúci vo veci berúc na zreteľ nespĺnenie povinnosti uloženej opatrením inšpektora práce, preto postupoval v súlade s ustanovením § 19 ods. 2 písm. b/ bod 2 zákona č. 125/2006 Z.z. pri uložení pokuty v zákonnej výške za nespĺnenie povinnosti podľa § 12 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona a pri uplatnení absorpčnej zásady aj za porušenie právnych predpisov podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ tretom bode zákona č. 125/2006 Z.z., ktorých porušenie bol oprávnený sankcionovať podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z.

Námietku žalobcu vo vzťahu k dostupnosti slovenskej technickej normy za poplatok a tým ospravedlnenie porušenia povinností z jeho strany nemožno na základe vyššie uvedeného považovať za dôvodnú.

Ďalšou námietkou žalobcu bol nedostatok určitosti výroku prvostupňového rozhodnutia, keď podľa jeho názoru absentuje vo výroku pri uvedených nespĺnených opatreniach pri bode č. 22 a č. 24 protokolu č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012 pri budove mestského úradu Mesta Zlaté Moravce presná adresa budovy. Najvyšší súd pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí vychádzal v súlade s ustálenou judikatúrou z toho, že výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (§ 47 ods. 2 správneho poriadku). Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť pretože len výroková časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania.

Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil:

- bod č. 22 protokolu - nedostatok zistený, že plastový rozvádzač v kotolni MsÚ nebol opatrený výrobným štítkom na viditeľnom mieste, ktorá povinnosť vyplýva z čl. 4.9. STN 333210:1986, teda že „štítky musia odolávať vplyvom prostredia, pre ktoré je rozvodné zariadenie určené, korózii, oteru a otrasom a že musia byť dobre viditeľné a čitateľné normálnej pracovnej polohe zariadenia“. Nespĺnenie tohto nedostatku v zmysle prijatého opatrenia pri prvej kontrole jednoznačne vyplýva zo zistení prvostupňového správneho orgánu v auguste 2012. Z vyhotovenej fotodokumentácie z 20. mája 2013 a zápisnice o podaní informácie z 20. mája 2013 revíznym technikom EZ p. S. M. vyplýva, že plastový rozvádzač v kotolni MsÚ nebol opatrený výrobným štítkom na viditeľnom mieste. Výrobca rozvádzačov G. H. v zápisnici o podaní informácie z 21. mája 2013 potvrdil, že pred dňom 24. septembra 2012 bol oslovený revíznym technikom EZ p. M. o vyhotovenie výrobného štítku a dokladov (jednopolovej schémy, osvedčenia rozvádzača a vyhlásenia o zhode plastového rozvádzača v plynovej kotolni v priestoroch MsÚ Zlaté Moravce), tieto však boli vydané až dňa 24. septembra 2012, t.j. po kontrole realizovanej inšpektormi práce dňa 9. augusta 2012. Konštatoval, že výrobný štítok na uvedenom rozvádzači nebol umiestnený a stalo sa tak až po následnej kontrole, o čom svedčí nielen fotodokumentácia, ale aj fotokópia osvedčenia o vykonaní kusovej skúšky zo dňa 24. septembra 2012. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z., v nadväznosti na STN 333210 Rozvodné zariadenia, je povinnosťou zamestnávateľa zabezpečiť pracovisko (konkrétne elektrický rozvádzač pre plynovú kotolňu) výrobným štítkom.

- bod č. 24 protokolu - nedostatok zistený, že plastový rozvádzač v.č. 2945/2012 označenie RK, v kotolni MsÚ Zlaté Moravce nebol doplnený jednopolovou schémou skutočného zapojenia, teda žalobca nedodržiaval bezpečnostnú úroveň, ktorá vyplýva z čl. 1.2. STN 333210:1986, že „každé rozvodové zariadenie musí mať dokumentáciu, ktorá zodpovedá skutočnému stavu a pri každej zmene na zariadení sa ihneď upraví. Forma dokumentácie sa volí tak, aby vyhovovala použitým prostriedkom pre riadenie prevádzky i pre prácu na zariadeniach“, a teda porušil § 6 ods. 1 písm. a/, d/ zákona o BOZP. Tento nedostatok žalovaný riadne vyargumentoval vykonaným dokazovaním, a to výsluchom p. H., výrobcu

rozdávateľ (na základe výzvy inšpektorátu práce z 23. apríla 2013 bola žalobcom zaslaná kópia jednopólovej schémy rozvádzača RK, vyhotovená spoločnosťou ELEKTRO - KOVO RAKOVSKÝ, Zlaté Moravce.) dňa 24. septembra 2012, ktorý podal vyjadrenie a uviedol, že bol oslovený revíznym technikom EZ pánom M. o vyhotovenie výrobného štítku a dokladov (vrátane jednopólovej schémy) a tieto aj vydal, avšak až po uvedenom termíne, teda jednoznačne po opakovanej inšpekcii práce u žalobcu. Podľa výpovede odborne spôsobilých osôb a s prihliadnutím na závery inšpektorov práce uvedené v protokole č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012, je teda viac než zrejmé, že porušenie spočívajúce v nedoplnení plastového rozvádzača jednopólovou schémou skutočného zapojenia bolo zo strany inšpektorátu práce spoľahlivo zistené, rovnako ako bolo v čase ukončenia kontroly dňa 9. augusta 2012 zistené aj neodstránenie tohto nedostatku.

Z uvedeného najvyššiemu súdu vyplynulo, že správny orgán riadne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie na základe úplne zisteného skutkového stavu podloženého relevantne vykonaným dokazovaním. Pokiaľ žalobca namietal, že pri zistených nedostatkoch v kotolni MsÚ Zlaté Moravce nebola uvedená vo výroku presná adresa, pričom uvádzal, že nie je zrejmé, či sa jedná o pôvodnú alebo súčasnú budovu MsÚ, je potrebné vychádzať pri dodržaní zásad určitosti výroku vymedzených vyššie z individuálnych okolností prípadu. Sídlo mestského úradu mesta zriadeného v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení musí byť všeobecne známe a mesto je povinné tieto údaje zverejňovať zákonom predpísaných spôsobom, ako aj ich aktualizovať. K zverejňovaniu tohto údaju s kontaktnými informáciami je mesto povinné napríklad aj ako osoba povinná v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií). Zároveň treba dodať, že Protokol č. INA-014-20-2.2/P-A 22, A 23, A 24, A 25-12 z 19. marca 2012, ako aj protokol o výsledku inšpekcie práce č. INA-45-28-2.2/P-F 22, A 22, A 24, A 25-12 z 9. augusta 2012 bol podpísaný primátorom mesta Ing. F. D., CSc., pričom v protokoloch bolo uvedené jeho vyjadrenie, že neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by pozmeňovali obsah protokolu. Námetka, že Mesto Zlaté Moravce má aj pôvodnú budovu je vzhľadom na účel výkonu inšpekcie, ktorá bola zameraná na kontrolu pracovnoprávných a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kontrolu nelegálnej práce a trhový dohľad irelevantná, nakoľko v pôvodnej budove, v ktorej sa nenachádzajú žiadni zamestnanci, by uvedená kontrola neplnila účel a ako vyplýva zo spisu žalovaného uvedenú námietku určitosti výroku vzhľadom na neuvedenie adresy žalobcu doteraz nevzniesol, z čoho, ako aj zo správneho konania, podpísaných protokolov a všetkých podaní žalobcu smerujúcich správneho orgánu počas správneho konania (odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, zaslanie dokladu na výzvu správneho orgánu z 29. apríla 2013 - jednopólová schéma rozvádzača RK, ktorá bola súčasťou dokumentácie kotolne MsÚ v Zlatých Moravciach, námietka zaujatosti zo 14. marca 2013, oznámenie o odstránení závad zistených z protokolu z 13. novembra 2013, vyjadrenie z 9. októbra 2012 a iné) je zrejmé, že uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Nakoľko sa jedná o údaj všeobecne známy a pre účastníkov konania nezameniteľný, z výrokovej časti rozhodnutia je preukázané, že táto časť obsahuje vyššie uvedené požadované skutočnosti, ktoré sú formulované tak, aby bola splnená požiadavka jej presnosti, stručnosti a určitosti. Neuvedenie presnej adresy a popisu miestnosti vo výroku rozhodnutia nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia vzhľadom na charakter protiprávneho konania - neodstránenie nedostatku už raz zisteného v budove MsÚ. Možno usúdiť, že správny delikt je popísaný natoľko presne, aby bol do budúcnosti vylúčený jeho opätovný postih zo strany orgánu inšpekcie práce.

Pokiaľ ide o uloženie sankcie za zistené nedostatky, správny orgán postupoval podľa názoru najvyššieho súdu, stotožniac sa so závermi krajského súdu v zákonných medziach správnej úvahy a v súlade s ustálenou judikatúrou a pri ukladaní sankcie za zbíhajúce sa správne delikty (§ 19 ods. 1 písm. b/, § 19 ods. 2 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z.z.) použil zásadu absorcie sadzieb a analogicky („analogies legis“) uložil pokutu iba za ten správny delikt, ktorý možno považovať za najzávažnejší, pričom kritérium závažnosti odôvodnil od charakteru individuálneho objektu záujmu, proti ktorému delikt smeruje a ktorému je ochrana právnymi predpismi určená, a to sadzbu podľa § 19 ods. 2 písm. b/ bod 2 zákona o inšpekcii práce za nesplnenie povinnosti uloženej opatrením podľa § 12 ods. 2 písm. b/ až i/ od 300,- € do 100 000,- € a určil tak pokutu v sume 5 000,- €.

Najvyšší súd sa aj na podklade uvedených doplnených odvolacích dôvodov stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že žaloba nebola dôvodná, pretože žalovaný sa v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie odôvodnil racionálnym zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu a postupu správneho orgánu, s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia príslušných právnych predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach odvolania, dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné a preto rozhodol podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.